

Badebroen i Søvang

Danmarks længste badebro

af Claus Ehlers

Søvang, hvis areal er mere end tre gange så stort som hele den gamle by i Dragør, og som omfatter én af Danmarks største grundejerforeninger med mere end 600 parceller, har altid levet sit eget, stille liv i kommunen.

Da Søvang i sin tid blev dannet ved en udstykning i 1918, var der lavet en tegning over området, hvor man kunne se badehuse på stranden. Søvang var altså i tegnerens fantasi tænkt som en slags Bellevue, med flot sandstrand og skønne bademuligheder direkte fra kysten.

Det med sandstranden var nu "mildt" overdrevet, for skulle man bade fra det meget lave vand og den sten- og tangfyldte strand, var det nødvendigt med en badebro – en laaaang badebro.

Der gik da heller ikke mange år, før der blev etableret badebro på Søvangs kyst. Dels til at bade fra og dels til at fortøje joller til brug for småfiskeri, og til at sejle badeture til Søvangs mange fine sandrevler.

Badebro fra begyndelsen af 1920'erne

I Dines Bogø's bog om Søvang (Del 2) er Søvangs badebro omtalt, og det fastslås, at badebroen første gang er udlagt mellem 1926 og 1929. Det var grundejerforeningens daværende næstformand, murermester *Jacob Eriksen*, Poppelvej 136, som var initiativtager til det store projekt.

I en protokol fra 1925 blev der stillet forslag om at bygge en badebro, og i en protokol fra 1929 fremgår det, at badebroen er etableret, og at murermester Eriksen er formand for badekonsortiet.

På det ældste luftfoto fra Søvang fra 1929 ses kystlinjen og badebroen tydeligt, med samme placering som i dag ud for Søvej 59.

Selv om der ikke eksisterer en stump af materialerne fra den oprindelige badebro, så ligger den fortsat på nøjagtig samme sted og med den samme imponerende længde – 275 meter.

Og mon ikke både længde og alder er rekord blandt Danmarks mange badebroer?

Hvorfor badebroen er placeret, som den er, kan der vist ikke være tvivl om. Midt ud for Søvangs kyst ligger en stor sten, den største blandt mange sten, og den har utvivlsomt virket dragende for alle badende. "Badestenen" eller "Den store sten" ligger ca. 300 meter fra kyste, og det må have været en drøm for beboerne at kunne komme helt derud via en bro.

Søvang Badelaug

Badebroen blev fra starten drevet af "Søvang Badelaug", hvortil beboerne kunne købe badekort for sæsonen. Indtægter ved salg af kortet betalte udgifterne til vedligeholdelsen, udlægning og nedtagning af badebroen.

Nogle år senere blev endnu en badebro bygget i Søvang ud for Søvej nr. 33. Denne bro var noget kortere og med mindre brohoved, og blev derfor kaldt "den lille bro". Også denne bro lever i dag, og stadig på privat basis gennem Søvang Brolaug med ca. 35 medlemmer.

På såvel den "store" badebro som den "lille" blev der holdt streng justits med, at ingen uvedkommende fik adgang til badebroens lyksaligheder. På den lille badebro var der midtvejs opsat en dør med spærre, og kun medlemmer havde naturligvis nøgle. På den store badebro blev justitsen opretholdt ved en "bademester", der i folkemunde gik under navnet "baderotten" og som med hård hånd tog vare på, at kun medlemmer, der havde betalt kontingent, fik adgang.

Den store badebro er på mange måder enestående og er en del af Søvangs identitet, særpræg og kultur.

Badebroen i 1950'erne

I mine drengeår i 1950'erne var der et utroligt liv og masser af aktivitet på badebroen.

Hver morgen kl. 8.00 – uanset vejret – var der svømmeundervisning under ledelse af den myndige, men elskelige svømmelærer *Madsen*, og ved sæsonens afslutning blev der holdt officielle svømmeprøver, hvor man kunne tage svømmemærker i guld, sølv og bronze.

Der blev også afholdt svømmestævner med konkurrencer og præmier. Brohovedet var dengang meget stort, og bassinets indre bredde var som svømmehaller på 25 meter.

Søvangs initiativrige marketenderiejer og sommerkøbmand, Børge Andersen, så i begyndelsen af 1950'erne store muligheder i den livlige trafik på badebroen. Og resolut opførte han en is- og slikbod på en platform midt på broen ved børnetrappen.

Salget gik naturligvis strygende på varme sommerdage, og omsætningen var i top. Der var blot det problem, at de banden som regel kom i badetøj og derfor ikke havde kontanter på sig. Det blev klaret ved at notere de skyldige beløb op i en bog, men det viste sig, at pengene efterfølgende var næste umulige at opkræve, så is- og slikboden overlevede desværre kun en enkelt sommer.

Ved et lykketræf er denne isbod bevaret på film, idet lystspilfilmen "Ved Kongelunden", med Dirch Passer og Ove Spøge blev optaget denne sommer (1953) og ved en scene følger men skuespillerne på vej ud ad Søvangs badebro – med den hyggelige og særprægede isbod!

Konstruktionen

Oprindeligt blev badebroen konstrueret med nedhamrede bukke, som brofagene hvilede på. Alt var af træ, og der var selvfølgelig store, løbende udgifter til vedligeholdelse og fornyelser.

Omkring 1960 forsøgte man at gøre den inderste del af badebroen permanent ved hjælp af store, fyldte betonrør, som brofagene hvilede på. Denne opgave blev udført af Søvangs navnkundige vulkanisør og entreprenør "Gummi-Larsen", fra villa Refugium.

Det har altid været nødvendigt at nedtage brohovedet og det meste af badebroen om vinteren., idet isen selv ved en mild isvinter, fuldstændig ville ødelægge badebroen og sandsynligvis fjerne den fra kysten. Og efterårs- og vinterstorme med højvande ville ligeledes være aldeles ødelæggende.

Ved en tidlig efterårsstorm den 18. oktober 1967 led badebroen betydelig skade, og badelaugets medlemmer havde ikke mulighed for selv at klare de store problemer af såvel økonomisk som praktisk art. Kort efter blev badebroen derfor overtaget af Søvangs Grundejerforening, hvorved en bredere kreds kunne bidrage til broens omkostninger.

Danmarks længste badebro

I 1997 blev den 275,7 meter lange badebro optaget i Guinness rekordbog som Danmarks længste badebro. Dette gav omtale i lokalpressen, i dagspressen og sågar i TV – og Søvang kom for alvor på landkortet og blev pludselig mere synlig i Dragør kommune.

Artiklen stod i DLF-nyt 1997, nr. 1.